

คำเทศนาเรื่อง คนแห่งพระพร ตอน 5

เรื่อง ส่องสว่างด้วยความดี

ข้อพระคัมภีร์ มีทิว 5: 16 1 ทิโมธี 6: 17 - 19

2 ทิโมธี 3: 16 - 17; ทิตัส 2: 14

ทำไมต้องส่องสว่างด้วยความดี และคำว่าส่องสว่างหมายถึงอะไร

คำว่าส่องสว่างก็หมายถึงการมีชีวิตเป็นแบบอย่างที่ดี ชีวิตที่เป็นต่อพระพร การมีชีวิตที่ส่งผลกระทบต่อผู้อื่น การมีชีวิตเป็นแรงบันดาลใจ

ชมดูวิดีโอ เรื่องปลา..... ถ้าเราคริสเตียนดำเนินชีวิตที่เป็นแบบอย่างที่ดีจริงๆ เราก็จะเป็นเหตุทำให้คนทั้งปวงเห็นความแตกต่าง เห็นตัวอย่างวิธีแก้ไขปัญหา เห็นความสัตย์ซื่อ เห็นความถ่อมจิตใจ เห็นความเสียสละ เห็นน้ำใจ เห็นลักษณะการกระตือรือร้น

คนทั้งปวงก็จะตระหนักว่า.....นั่นคือแบบอย่างที่ดีที่สังคมไทยจะต้องเอาเป็นตัวอย่างที่ดี แต่ในความเป็นจริงท่านกระทำได้สม่าเสมอเช่นนั้นจริงๆหรือไม่ ?

พระเยซูตรัสว่า : “ท่านทั้งหลายก็เหมือนกับตะเกียง จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพราะว่าเมื่อเขาได้เห็นความดีที่ท่านทำ เขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่าน ผู้ทรงอยู่ในสวรรค์” (มีทิว 5: 16)

พระเยซูทรงต้องการให้คนของพระองค์อยู่อย่างคนแห่งพระพร ทรงอวยพรแก่อัครทูตว่า เขามีชีวิตที่เป็นพระพรมากมายต่อผู้อื่น และผู้อื่นก็ได้รับพระพรเมื่อสัมผัสกับชีวิตของเราจริงๆ แต่หลายคนวันนี้ต่างกัน อยู่ไกลๆก็รู้สึกเป็นพระพรมาก และรู้สึกดี แต่เมื่ออยู่ใกล้ๆ เข้ามาผูกพันใกล้ชิดกลับพบว่า...ไม่ได้เป็นอย่างที่คิด นี่แหละคนที่ผิดหวัง พยายามมองหาสิ่งดี สิ่งที่เป็นพร แต่ก็หาไม่เจอ... หากเป็นเช่นนี้ท่านก็จะไม่ได้เป็นไปอย่างที่พระเยซูต้องการ คริสเตียนจะต้องส่องสว่างด้วยคุณงามความดี

“ พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะพร้อมที่

จะกระทำการดีทุกอย่าง

” (2 ทิโมธี 3: 16 - 17)

“พระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา ผู้ได้ทรงโปรดประทานพระองค์เองให้เรา เพื่อไถ่เราให้พ้นจากการอธรรมทุกอย่าง และทรงชำระเราให้บริสุทธิ์ เพื่อให้เป็นหมู่ชนพิเศษเฉพาะของพระองค์ และเป็นคนที่ชวนช่วยกระทำการดี” (ทิตัส 2: 14)

คริสเตียนเราอดไปสวรรค์ได้รับการไถ่ และชีวิตนิรันดร์ไม่ได้มาโดยการกระทำดี หรือการทำบุญกุศลดี

แต่การกระทำดีคือชีวิตที่ธรรมดาของคนที่อยู่ในพระคริสต์แล้ว คริสเตียนเราต้องเข้าใจวัตถุประสงค์ของพระเจ้าไม่ว่าการมาคริสตจักร หรือการไปทำงาน

หรืออะไรก็แล้วแต่ เราจะมีชีวิตเพื่อพระเจ้าได้รับเกียรติยศสูงสุดในชีวิตของเรา ไม่ว่าเราจะอยู่คนเดียว หรืออยู่กับหลายๆคน พักอยู่ในเมืองใหญ่หรือชนบท

ทุกสิ่งที่เราทำ ทุกสิ่งที่เราพูด สิ่งที่เราคิด พระเจ้าจะได้รับเกียรติยศสูงสุดในชีวิตของเราตลอดไป...อาเมน.

คริสเตียนต้องเป็นคนที่มีมั่งคั่งในการทำดี และพระเจ้าก็ทรงพอพระทัยอยากจะเห็นคนของพระองค์รำรวยด้วยการกระทำดี เพราะพระเจ้าประสงค์ที่อยากจะเห็นลูกของพระองค์มีพลานามัยที่แข็งแรง มั่งมีทั้งความรู้ในสารพัดสิ่ง และมั่งมีในทรัพย์อันมากมายด้วย แต่ถึงกระนั้นพระเจ้าก็ปรารถนาที่จะเห็นชีวิตของเราส่องสว่าง พระพรไหลผ่านจากชีวิตของเราไปสู่มหาชน ดังนั้นแม้ว่าเราไม่ได้เป็นคนที่มีมั่งมี ไม่ได้ร่ำรวยอะไร ไม่ได้ร่ำเรียนเก่งกล้า ไม่ได้เกิดมาจากตระกูลที่สูงส่ง แต่เราก็สามารถส่องสว่างด้วยการกระทำดีได้

“...จงกำชับให้เขากระทำดี ให้กระทำดีมากๆ ให้เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และไม่เห็นแก่ตัว อย่างนี้จึงจะเป็นการวางรากฐานอันดีไว้สำหรับตนเองในภายหน้า เพื่อว่าเขาจะได้รับเอาชีวิต ซึ่งเป็นชีวิตอันแท้จริง” (1 ทิโมธี 6: 17 - 19)

พระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา ทรงเป็นแบบอย่างแก่เราในเรื่องเหล่านี้ ทรงเป็นพระฉายาของพระบิดา พระคริสต์ไม่ต้องเพียรพยายามที่จะกระทำการดี แต่การทำดีของพระองค์คือชีวิตพื้นฐานของพระองค์ ทรงกระทำการดีออกมาโดยธรรมชาติ เพราะพระองค์คือพระเจ้าผู้ประเสริฐ พระเจ้าแผ่นดิน ทรงเป็นแหล่งแห่งความดี พระเยซูคริสต์ทรงกระทำการดี

พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างของการทำความดี

“พระเยซูจึงเสด็จดำเนินไปตามนครและหมู่บ้านโดยรอบ ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของเขา ประกาศข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้า ทรงรักษาโรคและความป่วยไข้ทุกอย่างของพลเมืองให้หาย”

(มัทธิว 9: 35) “คือเรื่องพระเยซูชวาวาซาเรี ว่าพระเจ้าได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร และพระเยซูเสด็จไปกระทำคุณประโยชน์ และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกรุมเยียดเบียน เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์” (กิจการ 10: 38)

คริสเตียนทุกคนควรมีชีวิตเช่นเดียวกับพระองค์ด้วย เราไม่ใช่มารับเอาแต่พระคุณพระเจ้าเท่านั้น หรือพยายามที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อความอยู่รอดสำหรับตัวเอง แต่พระเจ้าทรงเรียกให้เราสะท้อนความดีของพระเจ้า ดังนั้นเราควรที่จะกระตือรือร้นชวนช่วยพัฒนาการกระทำคุณความดี

คริสเตียนเราไม่ได้ทำดีเพื่อจะได้รับความรอด แต่เราอดแล้วก็จะไม่มีใครไม่ได้ใครไม่กระทำการดี

คริสเตียนหลายคนเป็นคริสเตียนประเภท “ ความชั่วไม่มี ความดีไม่ปรากฏ “ หลายคนตั้งแต่เป็นคริสเตียนมาไม่เคยสักเล็กน้อย

แต่ขณะเดียวกันก็ไม่ได้ทำอะไรใคร ไม่เคยทำชั่วซ้ำสามานกับใคร แต่ก็ไม่เคยกระทำการดีต่อใคร ไม่เคยคิดว่าร้ายใคร แต่ขณะเดียวกันก็ไม่เคยอวยพรใคร เราเข้ามาพึ่งพระคุณพระเจ้าไม่เพียงเท่านั้นเอง เราไม่ต้องคิดฝันที่จะทำดี แต่ว่ามันกลายเป็นชีวิตของเราไปเสียแล้ว เพราะความดีที่ล้นอยู่ภายในเรา

ลองหันไปถามตัวเองดูสิว่า ตั้งแต่เป็นคริสเตียนมานี้ ท่านได้ทำดีอะไรเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าบ้าง?... เมื่อเราพูดถึงการกระทำการดี บางทีเป็นสิ่งที่กว้างเกินไป ดังนั้นจึงใคร่ขอสรุปให้ฟังง่ายๆ ให้มองเห็นภาพชัดเจนขึ้นอีกสักเล็กน้อย โดยจะให้เห็นว่าเราสามารถที่จะกระทำการดีได้ใน 3 ด้านใหญ่ๆในชีวิต

ประกาศที่ 1 กระทำดีกับคนในครอบครัว

“ฝ่ายภรรยาจะยอมฟังสามีของตน เหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า” (เอเฟซัส 5: 22)

“ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร”

“เช่นนั้นแหละ สามีจึงควรจะรักภรรยาของตนเหมือนกับรักกายของตนเอง ผู้ที่รักภรรยาของตนก็รักตนเอง เพราะว่าไม่มีผู้ใดเกลียดชังเนื้อหนังของตนเอง มีแต่เลี้ยงดูและทะนุถนอม เหมือนพระคริสต์ทรงกระทำแก่คริสตจักร”

(เอเฟซัส 5: 28 – 29)

“ฝ่ายบุตรจงนบอบเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะกระทำอย่างนั้นเป็นการถูก จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า นี่เป็นพระบัญญัติข้อแรกที่มีพระสัญญาไว้ด้วย เพื่อเจ้าจะไปดีมาดีและมีอายุยืนนานที่แผ่นดินโลก ฝ่ายท่านผู้เป็นบิดาย่าวยุบุตรของตนให้เกิดโทษแต่จงอบรมบุตรด้วยการสั่งสอน และการเตือนสติตามหลักขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (เอเฟซัส 6: 1 – 4)

การกระทำดีจะต้องสร้างให้เกิดขึ้นในครอบครัวของเรา ก่อน จะไม่มีคุณค่า หรือเกิดประโยชน์อันใดหากเราจะข้ามน้ำ ข้ามภูเขา เพื่อไปทำดีต่อคนอื่นที่เราแทบไม่รู้จักรักก็เขามาก่อนเลย หรือไปทำดีกับคนอื่น ๆ ในคริสตจักร แต่ภายในครอบครัวของเราเรากลับละเลย เพิกเฉย และทอดทิ้ง จะดูแปลกประหลาดที่สุดหากเป็นเช่นนั้น .... ให้เรารู้จักที่จะทำการดีให้เกิดขึ้นกับคนในครอบครัวของเราเป็นรูปธรรม ทำกับคนที่อยู่ใกล้ชีวิตเรา ให้พัฒนาการดีขึ้นเรื่อย ๆ จนเป็นวิถีชีวิต หลายครั้งที่เรามักจะเพิกเฉยช่วยเหลือคนในคริสตจักร หรือสนุกกับงานรับใช้ในพันธกิจต่างๆ จนลืมครอบครัว ลืมพ่อแม่ของเรา ลืมคู่สมรสของคุณกลับไม่ได้มีเวลาพูดคุยกันเลย เขาจะเข้าใจผิดไปว่า ศาสนาคริสต์ทำให้คนในครอบครัวพลัดพรากจากกัน ทำให้พ่อแม่ลูกสัมพันธ์ภาพแตกแยกจากกัน พระเจ้าจะไม่ได้รับเกียรติยศเลยหาก ผู้คนต่างมองว่าคริสตจักรคือผู้ทำลาย ทำลายความสุขของสถาบันครอบครัว .....

พ่อแม่บางคนหนัก...ซบใหลูกๆให้มาอยู่เสียที่คริสตจักร บางคนซำร้ายตอนเข้ามาที่คริสตจักร บ่ายๆไปเที่ยวกับเพื่อน และนอนค้างที่บ้านเพื่อน พ่อแม่ก็คิดว่าคริสตจักรซักนำลูกๆให้มาพักอยู่ที่คริสตจักร พ่อแม่ไม่เข้าใจก็ตำหนิอาจารย์ได้..... และมองคริสตจักรผิดๆ ต่อไปภายหน้าก็ไม่ยอมให้ลูกๆมาคริสตจักร ทำให้เกิดเสียระบบ ท่านผู้เป็นบิดามารดา เราจะต้องส่งเสียในการเรียนของลูกๆ ต้องฝึกที่จะเอาใจใส่ลูกของเรามากขึ้น ไม่ใช่ปล่อยให้คนอื่นดูแลแทน ไม่ใช่จะดูแลเพียงแค 1-2 ปี แต่หลายสิบปี จนเรารู้สึกแย่น้อยอ้อนกับการดูแลลูกๆได้ แต่ในสายพระเนตรของพระเจ้า พระเจ้ามองว่านั่นคือการรับใช้พระเจ้าด้วยเช่นกัน เพราะคุณกำลังดูแลคนของพระเจ้าอีกคนหนึ่ง เมื่อเขาเจริญเติบโตขึ้นเขาจะออกไปกระทำการดี และเรียนรู้จักอยู่เพื่อคนอื่น และรับใช้พระเจ้า ตัวอย่าง คุณมลที่เอาใจใส่ดูแลลูกสาว เลี้ยงเหมือนเพื่อน ห่วงใย

มีคนกล่าวว่า 13 ปีแรกหากเราไม่ได้ใช้เวลากับลูกๆ เราจะหมดโอกาสอยู่กับเขาตลอดชีวิต... ทำไม ? เพราะว่า หลังจาก 13 ปีของลูกเขาก็เริ่มมีสังคมเพื่อน หลังจากที่ถูกเข้าสู่มหาวิทยาลัยลูกก็อยู่ระบบหรือภายใต้กฎระเบียบมหาลัย ก่อนจะจบลูกๆก็จะใช้เวลาพูดคุยกับแฟน... หลังจากที่แต่งงานแล้วเขาก็จะออกไปทำงาน และสร้างครอบครัว เวลาที่จะพูดคุยกับเราจะมีจริงๆก็คือ 13 ปีแรกของลูกๆ เท่านั้นเอง ดังนั้นคนใดก็ตามที่ต่อเลี้ยงดูลูกตลอดเวลา จงภูมิใจเถิด เพราะคุณคือผู้โชคดีที่สุด ที่ได้ใช้เวลากับคนที่น่ารักของคุณ

ส่วนลูกๆพระคัมภีร์ก็มีคำสอนให้รู้จักทำดี เช่นการให้เกียรติ การให้เวลา การให้ความสนใจกับผู้มีพระคุณต่อเราเอง

หากเราจะทำดีตอบแทนพระคุณไม่จำเป็นต้องรอจนกว่าพ่อแม่ตายแล้ว

ลูกๆหลายคนปล่อยพ่อแม่ทิ้งไว้ ไม่ได้ช่วยงานบ้าน ไม่ได้ลืมน้ำที่จะมองดูบ้างว่าพ่อแม่ทุกข์ยากลำบากมากมายเพียงใด ก็ครั้งที่พ่อแม่หลังน้ำตาอาบแก้มเพราะลูก โดยที่ลูกๆแทบไม่รู้ว่ามีพ่อแม่ทุกข์ใจแค่ไหน พ่อแม่ผ่านความยากลำบากมาแล้วอะไรบ้าง หากเราไม่รู้จักการรู้จักคุณ

วันหนึ่งพระเจ้าอาจจะให้เราได้รับการละเลยจากบุตรหลานของเราเอง เราจะได้รู้สึกบ้าง.....

พี่น้องที่รัก แต่เราเป็นคนของพระเจ้า เป็นคนที่พระเจ้าได้สร้างใหม่เปลี่ยนชีวิตของเราจากคนบาปเป็นคนดี จากลูกผีมาเป็นลูกของพระเจ้า จึงให้พระเจ้าได้รับเกียรติยศสูงสุดจากชีวิตของเรา ให้เรากลับไปฝึกมีน้ำใจต่อพ่อแม่ ต่อคนในครอบครัวของเราให้มากขึ้น ลูกหลายคนเชื่อฟังครูบาอาจารย์ หรือผู้รับใช้พระเจ้ามากกว่าเชื่อฟังพ่อแม่ของตนเองก็มี ดังนั้นถ้าเราคิดจะทำการดี ให้เริ่มทำการดีในทุกช่วงอายุของเรา การทำดีต่อผู้รักเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์

Ex สามีภรรยาบางคู่ที่ไม่เคยบอกรักกันเลย...ก็จึงกลับบอกรักกันเสีย ให้เราเจริญมั่งคั่งในการกระทำการดี กับคนในครอบครัวของเรา

เป็นรูปธรรมเสียแต่วันนี้เพราะนั่นคือพระพร

หลายครอบครัวเรามักจะคิดเองว่าเราเหนื่อย เรายากลำบาก เราต่อสู้ลำพัง ดูเหมือนอีกฝ่ายใจแคบและไม่ห่วงใย หรือโยยดี

อย่าลืมนะทุกคนก็อาจจะมองในมุมของตัวเอง นี่คือเหตุผลทำให้ครอบครัวอ่อนแอ และเราจะผ่านไปได้อย่างไร การกระทำการดีต้องเริ่มจากภายในครอบครัวก่อน จากนั้นไปสู่ผู้อื่น และสังคมวงกว้าง....

ถ้าเรากระทำการดีต่อกันในครอบครัวมากขึ้น พระเจ้าก็ทรงพอพระทัย ก็อวยพระพร

ประกาศที่ 2 การกระทำดีต่อคริสตจักร ยก 1:27

“อัมมะที่บริสุทธิ์เริ่มลทินต่อพระพักตร์พระเจ้าและพระบิดานั้น คือการเย้ยหยันเด็กกำพร้าและหญิงม่ายที่มีความทุกข์ร้อน และการรักษาตัวให้พ้นจากราศีของโลก” (ยากอบ 1: 27)

“ถ้าพี่น้องชายหญิงคนใดขัดสนเครื่องนุ่งห่มและอาหารประจำวัน และมีคนใดในพวกท่านกล่าวแก่เขาว่า “เชิญไปเป็นสุขเถิด ขอให้อบอุ่นและอิ่มเถิด” และไม่ได้ให้สิ่งที่เขาขัดสนนั้นจะเป็นประโยชน์อะไร ความเชื่อก็เช่นเดียวกัน ถ้าไม่ประพฤติตามก็ไร้ผล” (ยากอบ 2: 15 – 17)

“ตามซึ่งทุกคนได้รับของประทานที่ทรงประทานให้แล้ว ก็ให้ใช้ของประทานนั้นเพื่อประโยชน์แก่กันและกัน เป็นผู้รับมอบฉันทะที่ดี

ที่แจกและสำแดงพระคุณนานาประการของพระเจ้า ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดจะพูดก็ให้กล่าวเหมือนหนึ่งกล่าวพระภาชิตของพระเจ้า

ถ้าคนใดกระทำให้บริการก็จงให้บริการตามกำลังซึ่งพระเจ้าทรงโปรดประทาน เพื่อว่าพระเจ้าจะทรงได้เกียรติในการทั้งปวงโดยทางพระเยซูคริสต์” (1 เปโตร 4: 10 - 11)

เราแต่ละคนคือผู้ที่ได้รับการนิรโทษกรรม ได้รับการอภัยโทษจากพระเจ้ายิ่งใหญ่ เราหลุดพ้นจากบาปมาสู่ชีวิตใหม่ เราจึงไม่ได้เป็นคนของความมืด ความบาปอีกต่อไป แต่เป็นพลเมืองของพระเจ้า เป็นคนของพระเจ้า เข้ามาด้วยกันในคริสตจักรครอบครัวของพระองค์ พระเจ้าจัดเรามาไว้ในคริสตจักร เราต่างก็เหมือนส่วนหนึ่งของภาพจิ๊กซอส์ ล้วนมีความสำคัญขาดกันไม่ได้ พระเจ้าเจิมตั้งเราไว้ในส่วนที่เหมาะสมแล้ว เราเป็นอวัยวะของพระกายโดยมีพระองค์คือศีรษะของกายนั้น ดังนั้นสมาชิกทุกคนต่างควรจะพวงกัน พึงพาอาศัยกันและกัน เสริมสร้างกัน อุดหนุน ชูกำลังใจกันขึ้น เราจะต้องทำการดีต่อกันและกันท่ามกลางมวลสมาชิก เราจะต้องพัฒนาความรักของเราใหญ่โตขึ้น รู้รัก-สามัคคี ให้อภัยเมื่อทำผิดต่อกัน มีน้ำใจต่อกัน

เอเฟซัส บทที่ 4: 2 คือจงมีใจถ่อมลงทุกอย่าง และใจอ่อนสุภาพอดทนนาน และอดกลั้นต่อกันและกันด้วยความรัก

ฟิลิปปี บทที่ 2:3 อย่าทำสิ่งใดในทางชิงดีกันหรือถือดี แต่จงมีใจถ่อมถ้อยกว่าคนอื่นดีกว่าตัว

ในคริสตจักรเราขอบคุณพระเจ้าสำหรับปฏิคมต้อนรับ รอยยิ้มแรกที่เราจะได้รับประตูหน้า ขอบคุณสำหรับคนที่ทำสัจจวัตรวันอาทิตย์ คนที่ดูแลเครื่องเสียง คนที่เปิดประตูคริสตจักรตอน 8 โมงเช้า ขอบคุณสำหรับคนที่ทำความสะอาดคริสตจักร คนที่คอยจัดการงานต่างๆให้เรียบร้อยดี

ขอบคุณกลุ่มสตรีที่รับใช้ทุกอย่าง คณะกรรมการคริสตจักร ครูวิชาที่คอยอบรมลูกหลานของเราทุกสัปดาห์ ที่เขาได้อุทิศตนในการทำดีต่อคริสตจักร รับใช้พระเจ้า (ขอให้เราปรนมือขอบคุณพระเจ้าสำหรับเขาทุกคน)

อยากหนุนใจพี่น้องว่า เราเป็นคริสเตียนเราต้องรู้ว่าเราถนัด หรือมีความสามารถในด้านไหน ให้เราเข้ามาบอกคริสตจักร และเข้ามาช่วยกันทำงานของพระเจ้า อย่าเก็บไว้ คริสตจักรของเราจะเติบโตยิ่งขึ้น ให้เรามีหัวใจอย่างอาจารย์เปาโล อยู่ก็เพื่อเสริมสร้างคนอื่นๆ การตายก็ได้กำไร

ให้เราฝึกที่จะกระทำการดีต่อคริสตจักร งานของพระเจ้า ก่อนที่เรียวแรงของเราจะหมดไป .... เมื่อเวลานั้นเราไม่มีแรงกำลัง ไม่มีความคิดที่จะทำอะไรได้อีกต่อไป ..... ให้เรารักคริสตจักรศิโยนเพราะนี่คือพระกายของพระเจ้า เป็นครอบครัวใหญ่ ที่มีหลายคนแต่ละคนก็มีลักษณะที่แตกต่างกันไป คิดไม่เหมือนกัน นิสัยต่างกัน ถูกสอนเลี้ยงดูมาต่างกัน ผ่านเรื่องราวมาต่างกันไป เราจะต้องรักซึ่งกันและกัน มีอะไรที่เราช่วยกันได้ก็ให้ช่วยกัน หากมีอะไรที่จะเป็นเหตุให้เราวุ่นวายไปมาทำให้เกิดการขัดเคืองใจก็ให้ระงับเสีย อะไรที่ไม่ดีก็ให้พระเจ้าแก้ไข ยกโทษให้กัน

ให้คิดเสมอว่าขอพระเจ้าให้เรามีส่วนในคริสตจักรมากขึ้น

ตัวอย่าง คุณนี้ เห็นคริสตจักรไม่มีถ้อย ไม่มีแก้วก็ไปหาซื้อมาให้ แม่สามีก็ขายกาแฟน้ำคริสตจักร และได้มอบเงินขายได้วันแรกทั้งหมดให้คริสตจักร

เมื่อวานเราผู้ชายคุยกันหลังทานลาบว่า อยากมีเงินเราจะสร้างโบสถ์ให้มีสง่าราศีของพระเจ้าจริงๆ บางครั้งเราอาจจะไม่ได้พูดออกมาว่าเรารักคริสตจักร แต่มันจะถูกสำแดงออกมาเป็นการกระทำว่า จริงๆแล้วเรารักคริสตจักร ถ้ามว่าทำไมเรารักคริสตจักร ก็เพราะเราเรียนรู้ว่าพระเยซูทรงรักคริสตจักรมาก ทรงเสด็จมาจนยอมตายเพื่อคริสตจักร เพื่อที่ได้คริสตจักรเกิดขึ้นมา .... เรารักคริสตจักร แม้ว่าคริสตจักรจะมีคนหลายแบบ มีทั้งคนมีและไม่มี มีคนใจร้อนและใจเย็น มีคนทุกชนิด เราก็ต้องยอมรับกัน และรักคริสตจักร เราจะไม่ยอมทำให้อะไรมาทำลายบรรยากาศของความอบอุ่นในคริสตจักร

รักคริสตจักรก็ต้องอธิษฐานเผื่อมากๆ รักคริสตจักรก็ต้องร่วมกันถวาย รักคริสตจักรก็ดูแลอนุชนดีๆ

ประการที่3 การกระทำดีต่อผู้อื่น

เราทั้งหลายเป็นคริสเตียนไม่ต้องจำกัดความดีเฉพาะครอบครัวของเรา หรือคริสตจักร ครอบครัวของพระเจ้า เท่านั้น แต่เราต้องทำดีต่อคนอื่นๆ Ex แบบอย่างรายการคืนนี้กับสายสวรรค์ คนมีปัญหาเมื่อแบ่งปันความทุกข์ยาก เป็นโรคลูคีเมีย คนที่มีภาระใจก็เข้ามาช่วยกัน แม้จะไม่ได้มากมาย แต่ก็แสดงออกถึงหัวใจคนไทยที่มีให้กันเสมอ จนคนไข้บอกว่าพอแล้วการช่วยเหลือมากมายพอแล้ว ให้ไปช่วยคนอื่นๆด้วยที่กำลังต้องการ

คนไทยเวลาโกรธกันก็เหมือนจะฆ่ากันให้ตายไปข้างหนึ่ง แต่ยามมีปัญหาเดือดร้อนขึ้นมา คนไทยก็ช่วยกัน และมีน้ำใจมากจริง นานาชาติก็ชื่นชมพวกเรา

คริสเตียนของเราอยู่ที่ไหนเมื่อผู้ชน หรือสิ่งควมร้องไห้ หรือต้องการความช่วยเหลือจากเพื่อนมนุษย์ อย่าให้ความเห็นแก่ของเรา หรือบางทีเรามักจะคิดไปว่า ตัวเราเองก็เอาตัวเองไม่ไหวอยู่แล้ว..... หันไปดูคนข้างบ้านของเราว่า เขาเดือดร้อนเรื่องอะไรบ้างไหม เราน่าจะเป็นคนที่กระทำการดียิ่งกว่าคนไม่รู้จักพระเจ้า โดยการฝึกส่องสว่างด้วยความดีออกไป เพื่อคนที่ต่างศาสนา ต่างวัฒนธรรม คนที่เร่รอน คนที่ไร้ที่พึ่งพิง คนที่มีปัญหา คนที่ตกทุกข์ได้ยาก คนที่ด้อยโอกาส บางทีเราอาจจะอธิษฐานเมื่อประเทศไทยมายาวนานแล้ว แต่ยังขาดการกระทำการดี หากเราจะลงมือพากันทำคนละไม้คนละมือ งานของพระเจ้าจะรุดหน้าขยายต่อไปอย่างมากมาย บางทีเรารู้สึกละลายใจเมื่อเราเห็นคนที่ไม่เชื่อพระเจ้าได้อุทิศชีวิตทุ่มเทร่างกายแรงใจเพื่อส่วนรวมมากกว่าเรา ตั้งแต่วันนี้ขอให้เราคิดบ้างว่า เราจะตอบแทนพระคุณพระเจ้าอย่างไรบ้าง

มธ 25: 40 ขอให้การกระทำการดีของเราเป็นที่ประจักษ์ เพราะเราเป็นคนของพระเจ้า คนแห่งพระพร อาเมน.